

KUŞAKLAR ARASINDAKİ İLETİŞİMDE ETKİLİ VE KALICI DİL EĞİTİMİNİN ÖNEMİ

Yıldız KOCASAVAŞ*

ÖZET

Kuşaklar arasında iletişimin kurulması dil yoluyla gerçekleşir. Etkili bir dil eğitimi bu bağın güçlenmesini sağlayacaktır. Aralarında anlaşmakta bile zorluk çeken bireylerin atalarının yarattığı kültür, dil ve edebiyat ürünlerini (hatta bazen otuz-kırk yıl önceki) anlamalarını beklemek oldukça zor görünmektedir. Peki, o halde, yurdumuzda Türkçe eğitimi kuşaklar arasında bir bağ, bir köprü görevini sağlayan dili ne ölçüde kazandırmaktadır? Aksaklıklar var mıdır? Nasıl giderilir? Kaldı ki son yıllarda eskiden olduğu gibi otuz-kırk yılda bir değil, on yılda bir yeni neslin ortaya çıktığı düşünülmektedir. Bunun belirleyicilerinden biri de acaba dil midir? Unutulmamalıdır ki iyi bir anadili eğitimi çocuğun kendi kendisini tanımasının yanı sıra önceki kuşakları anlamasında, ulusal kültürün kazanılmasında, kültürü oluşturan unsurların özümsemesinde birinci derecede önemlidir.

Psiko-linguistik kuramlar tüm insanların genetik olarak dil öğrenmeye programlanmış bir şekilde dünyaya geldiğini belirtir. Normal olarak gelişen her çocuk, dil öğrenir. Her birey doğuştan bir 'dil kazanma mekanizması'na sahiptir. Dil kazanma mekanizması, çocuğun çevresinde konuşulan dili içselleştirmesini, kurallarını anlamasını ve daha sonra gramer kurallarına uygun olarak konuşmasını sağlar.

İyi bir anadili öğrenimi, çocuğun kendi kendisini tanımasının yanı sıra önceki kuşakları anlamasında, ulusal kültürün kazanılmasında, kültürü oluşturan unsurların özümsemesinde birinci derecede önemlidir ve okuma, yazma, dinleme, konuşmadan oluşan dilin dört temel becerisi, her şeyden öte, eğitimle kazanılacak ve geliştirilecek bir beceridir.

Anahtar sözcükler: Türkçe öğretimi, etkili ve kalıcı dil eğitimi, kuşaklar arası iletişim, anadili öğrenimi

COMMUNICATIONS BETWEEN GENERATIONS EFFECTIVE AND LASTING IMPORTANCE OF LANGUAGE TRAINING

* Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü.

ABSTRACT

Language occurs through the establishment of communication between generations. The strengthening of this bond will provide effective language training. Even if an agreement among them individuals who have difficulty created by the ancestors of culture, language and literature, its products (and sometimes even thirty or forty years ago) seem to be difficult to understand the wait. Well, then, our country is a bond between generations, Turkish education, provides a bridge to what extent the language gives? Are there any defects? How to troubleshoot? Moreover, in recent years as it was not thirty-forty years, ten years is considered a new generation emerged. Is one of the determinants of language that I wonder? It should be noted that self-recognition of the child's mother tongue instruction as well as a good understanding of previous generations, winning the national culture, the culture of assimilation of the elements is important in the first degree.

Psycho-linguistic theories of all human beings are genetically programmed to learn language in a way that indicates to the world. Normally, each child develops, learns the language. Each individual is an innate 'language has a winning Mechanism. Language of winning the mechanism, the language spoken around the child to internalize, understands the rules and then allows you to speak in accordance with the rules of grammar.

A good first language learning, the child's own recognition of itself as well as the understanding of previous generations, winning the national culture, the culture of assimilation of the elements in the first degree is important, and reading, writing, listening, speaking of the four basic skills of language, above all, education is a skill gained and developed.

Keywords: Turkish teaching, effective and permanent language education, intergenerational communication, language learning

GİRİŞ

Dil, duygu ve düşünceyi insana aktaran bir vasıta olduğu için, insan topluluklarını bir yığın veya kitle olmaktan kurtararak, aralarında “duygu ve düşünce birliği” olan bir topluluk, yani “millet” hâline getirmektedir. Fert, konuştuğu dili hazır bulmaktadır; dil ise ferde toplumun bağışladığı en büyük miras ve donatımdır. Ana, baba, çevre ve okul çocuğa dil vasıtasıyla toplumun asırlar boyunca biriktirdiği hayat tecrübesini ve kültürünü de aktarmaktadır. (Kaplan, 2006:39) Peki, bu aktarım bugün ne ölçüde gerçekleşebilmekte, anılan unsurlar (ebeveyn, çocuk, öğretmen, vb.) birbirleriyle yeterince iletişim kurabilmekte midir?

Kuşaklar arasında iletişimin kurulması dil yoluyla gerçekleşir. Etkili bir dil eğitimi bu bağın güçlenmesini sağlayacaktır. Halbuki dil eğitimindeki aksaklıklar, birbirini anlamayan, neredeyse aynı dili kullanmayan, dolayısıyla da birbirinden farklı düşünen ve duyan bireyleri ortaya çıkaracaktır. Aralarında anlaşmakta bile zorluk çeken bireylerin atalarının

yarattığı kültür, dil ve edebiyat ürünlerini (hattâ bazen otuz-kırk yıl önceki) anlamalarını beklemek oldukça zor görünmektedir. Peki, o halde, yurdumuzda Türkçe eğitimi kuşaklar arasında bir bağ, bir köprü görevini sağlayan dili ne ölçüde kazandırmaktadır? Aksaklıklar var mıdır? Nasıl giderilir? Kaldı ki son yıllarda eskiden olduğu gibi otuz-kırk yılda bir değil, on yılda bir yeni neslin ortaya çıktığı düşünülmektedir. Bunun belirleyicilerinden biri de acaba dil midir? Unutulmamalıdır ki iyi bir anadili eğitimi çocuğun kendi kendisini tanımasının yanı sıra önceki kuşakları anlamasında, ulusal kültürün kazanılmasında, kültürü oluşturan unsurların özümsemesinde birinci derecede önemlidir.

Ancak, iyi bir anadili eğitimi, kuşaklar arası iletişim ve kültürün özümsemesinde bu derece önemliken, süreç içerisinde birtakım sıkıntıların da olduğu görülmektedir. Bugün, erken yaşlardan itibaren pek çok çocuk, televizyon ve bilgisayar karşısında ailesiyle olduğundan çok zaman geçirmektedir. Demircan (2000: 2) da konuya bu bakımdan dikkat çekerek cevaplar aramaktadır: “İnsanın evrim sürecine bakılırsa, başlangıçta görsel-dilin söz-dilini öncelemesi gerekiyor. Görsel olan (nesne, canlı, hareket, ... türü) göstergeler, üretim ve uzaklık engeli 20. yy.a değin aşamadığı için, her türlü iletişime yetmiyor. Ancak, tekniğin ilerlemesi ile, yapay göstergelerin üretimi ve iletim sorunları ortadan kalkınca, bugün her türlü doğal/sanal gerçekliğin yapay olarak yeniden-üretimi ile görsel anlatı artık birçok alanda söz-dilinin önüne geçiyor.

Söz dili ise, doğuştan gelen ussal yetenek işlenerek başlangıçta tekniğe bağımlı olmaksızın geliştirilmiş, her toplum nedensiz/nedenli göstergelere dayalı kendi sözel anlatım aracını yaratmıştır. Yazı ve baskı ile bu anlatım aracı XX. yy.a değin her yanıyla evrilmiş, ancak okur-yazarlığa geçişin sürekli ertelendiği yerlerde ilk önce radyo okuma gereğini bir ölçüde azaltmış, tv.nin icadı ve etkin kullanımıyla da, Türkiye’de 1990’dan sonra söz-dili yerini birçok ortamda görsel anlatıma bırakmıştır. Kitle iletişiminde eskiden basın ile radyoyu kullanırken, televizyon artık egemenin/yönetimin gözdesi oldu.”

Çocuğun, doğal ortamda öğrenmeye başladığı dilin eğitimini, okulda, plânlı-programlı bir şekilde devam ettirmesi, aynı zamanda bir kültürlenme sürecidir ve kültürleme aracı olarak kullanılan da yine dildir. Burada dil, amaca giden yolda bir araç olarak kullanılırken sonuç da amaç olarak gözlemlenmektedir.

“Psiko-linguistik kuramlar tüm insanların genetik olarak dil öğrenmeye programlanmış bir şekilde dünyaya geldiğini belirtir. Noam Chomsky bu kuramın en önemli temsilcisidir. Bu kurama göre, davranışçı ve sosyal öğrenmecî yaklaşımlarda önemli olan çevre, çocuğun dili öğrenip

öğrenemeyeceğini değil, hangi dili öğreneceğini belirler. Çünkü, çocuklar yaratılıştan dil öğrenme donanımıyla dünyaya gelmektedir. Normal olarak gelişen her çocuk, dil öğrenir. Her birey doğuştan bir 'dil kazanma mekanizması'na sahiptir. Dil kazanma mekanizması, çocuğun çevresinde konuşulan dili içselleştirmesini, kurallarını anlamasını ve daha sonra gramer kurallarına uygun olarak konuşmasını sağlar. Örneğin, bir soru sorarken öznenin ve fiilin yerinin neresi olması gerektiğini çözümler. Tüm çocuklar olgunlaşmaya bağlı belirli aşamalardan geçerek konuşmayı öğrenirler.

Chomsky'ye göre, dilin derin ve yüzeysel olmak üzere iki çeşit yapısı vardır. Derin yapı, yazılı veya sözlü biçimdeki bir cümlenin soyut anlamıyla ilgilidir ve konuşanın söylemek istediği anlamı, niyeti içerir. Yüzeysel yapı ise, cümlenin gramatik özellikleriyle ilgili olup telaffuz edilen sözcükleri içerir. Çocuklar dil öğrenirken önce soyut olarak seslerin anlamlarını kavrarlar, daha sonra onları yüzeysel yapılar haline dönüştürürler yani konuşurlar.” (Selçuk, 2008: 110)

Dilin, toplumun bütün kültür birikimini, kültür dokusunu kuşaktan kuşağa aktaran araç, bir ulusun bireylerini kaynaştıran duygu ve düşünce bağı, aynı dili konuşan insanlar arasındaki duygu ve düşünce birlikteliğinin, ulus bilincinin oluşmasını sağladığına Sever (2004: XI) de işaret eder. Ona göre, “İnsanın duygu ve düşünce gücünü geliştirmek, onu yaşadığı toplumsal ve kültürel ortamın bir parçası yapmanın her ulusun kendi dilini o ulusun bireylerine etkilice öğretebilmesiyle yakından ilgilidir.”

Oysa ki, “Nesillerin birbirini anlamamasından daha tabii ne olabilir? Hangi ülkede, hangi çağda gençlerle yaşlılar birbirini anlamışlardır?” sorularına cevap arayan Baydur (1964: 109-110) ise bir başka bakış açısıyla, birçok devrimler yapan Türkiye’de nesiller arasındaki ayrılığın, anlaşmazlığın büyüklüğünden değil, küçüklüğünden, azalmasından korkulabileceğini; yaşlıların gençleri anlamadığı ölçüde, devrimlerin tutunmuş olduğu anlamına geleceğini söyler.

İletişim kurmanın en önemli aracının dil olup burada yaşanan her gelişmenin doğrudan ya da dolaylı olarak toplumsal yapıya yansıdığını söyleyen Güz (1994: 3)’e göre ise insan, doğası gereği duygu ve düşüncelerini dili ile aktarır; düşünce ve duyguların aktarımında yaşanan bir sayrılık doğrudan iletişimin de olumsuz bir nitelik kazanmasına neden olur. Böylesi bir durum da pek istenilen bir olay olmasa gerektir. Çok daha büyük boyutta iletişim sayrılığının yaşanması, ulusal bir anlaşmazlığın, bir sayrılığın yaşandığının göstergesidir. Öyleyse, iletişimin temeli olan dilde bir sayrılığın yaşanmasını engellemek gerekmektedir.

Dil, kültürün taşıyıcısı olduğuna göre, dilde kopukluk varsa kültürde de var demektir. Kültürdeki kopukluk ise toplum yapısının sağlıklı olmadığını gösterir. Çünkü sağlıklı toplum ortak kültüre bağlı insanlardan oluşur. Dili sadece bir anlaşma aracı kabul edersek eksik kalır. Anlaşmanın yanı sıra ikinci önemli işlevi kültürü taşımaktır.

Dil ile kimlik arasında doğrudan bağların bulunduğu bilindiğine değinen Gökler (2006: 765) kimliğin, bir bireyi kendisi yapan kalıcılık, süreklilik gibi özgül özellikler içeren, toplumun değerleriyle özdeşleşme ve uyum yanında bireyi başkalarından ayıran özgünlük ve farklılıklar taşıyan, kendi içinde örgütlenmiş bir yapı olduğunu da söyler.

Literatür Taraması

Humboldt anadilinin bir ulusun, kimliğini, düşünüş biçimini, ifade rengini belirlediği; kuşaktan kuşağa, kişiden kişiye aktarılan söz varlığının bir ulus kültürünün aynası niteliğinde olduğu görüşündedir. (Feyzioğlu, 2006: 833)

“İngiltere’de işçi çocuklarının okuldaki başarısızlık nedenlerini inceleyen Bernstein, alt-gelir kesimi aile çocuklarının okul başarısızlıklarını çevrenin dilsel kısıtlılığına bağlamıştı. Bernstein’a (1960-1971) göre, değişik toplum yapısı değişik dil kullanır. Çocuk anadiliyle birlikte bu toplum yapısını da öğrenir. Toplumsal yapıya bağlı olan bireysel-dil ülküsel, ortak eğitim diline göre: sözlük, kavramsal ayrımlar, sözdizimi, metin örgüsü bakımlarından kısıtlı kalırsa, bu durum çocuğun eğitimdeki başarısını da olumsuz etkiler. Sosyal sınıf ile dil kullanımı arasında karşılıklı bir dilsel ilişki bulunmaktadır. Öğrenim çağına gelen alt-sınıf aile çocukları, öteki yaşlılarına göre anadil kullanımında yetersiz kalmakta, hatta anadillerini hiç mi hiç bilmemektedirler. Gerçekte kodu belirleyen sosyal sınıf değil, var olan toplumsal ilişkiler türüdür. İşçi sınıfı kısıtlı kodlarla kuşatılmıştır.

Yapılan incelemeler bu çocuklarda ‘dilsel edinç’in değil ama ‘iletişim edinci’nin yetersizliğinden söz edilebileceğini göstermiştir. Bu sorun gerçekte Bernard Shaw’ın ‘Pygmalion’ (Çiçekçi Kız) adlı oyununda ele alınarak eğitimle nasıl giderilebileceği gösteriliyor. ‘Karagöz’ gölge oyununda ise bu karşıtlık ‘Hacivat’ ile ‘Karagöz’ün dilinde yansıtılmaktadır. Oradaki söyleşilerde bir türlü anlaşma olmaz. Çözüm de getirilmez, Karagöz dondurulur. Sonuçta, bu bir eşitsizlik sorunudur. Bunun ayırımında olan Atatürk dönemi bürokrat devrimcileri ‘Yazı Devrimi’ ile Hacivat’ı saf dışı bırakmışlar, Karagöz’e aydınlığı Halkevleri ile, Osmanlı’nın aşağıladığı köylü Türk’e ise eğitimi Köy Enstitüleri ile götürmüşlerdi.

Sonuçta dili belirleyen, var olan toplumsal ilişki türüdür. Bugün oluşan dilsel yetersizlik, öğretim dilini gereğince, her türlü iletişimsel, ekinsel ve bilimsel bağlamlarda işleyerek giderilebilir. Anadolu Liseleri ile özel okul

yönetimleri yabancı dil öğretimini satmaya çalışırken, gereken özeni acaba Türkçe'ye gösteriyorlar mı? Öneri dinleyecek hoşgörülerini var mı?

Türkiye'de dil kullanım işlevi ile anlatım (dil) ayrımı yoktur; ya da hangi ölçülerle işlediği belirlenip henüz öğretilmemektedir. Oysa güç ilişkilerinin geçerli olduğu kamusal alanda her ilişkisel ortamın ayrı bir anlatım yolu, yorum kuralları vardır. Orada özel ya da bireysel ölçüler geçmez." (Demircan, 2000: 261-262)

Günümüz bilgi ve teknoloji çağı olarak nitelendirilmektedir. Teknolojik araç-gereçler hemen her yerde insanoğlunun erişimine sunulmaktadır. Çocuklar genellikle, erken yaşlardan itibaren televizyon ve yanı sıra bilgisayarla tanışmakta, haşır neşir olmaktadır. Dolayısıyla, görsellerin etkisinde kalan çocuk, pek çok şeyi görsellik içine yerleştirmekte, iletişimi bile bu teknolojik görsellik içerisine yerleştirmektedir (bilgisayarda yazışarak iletişim, bilgisayar oyunları, iletilerin karşılıklı olarak aktarımı, televizyonda izlediği şeylerin doğru mu yanlış mı olduğunu düşünmeksizin kabullenilmesi, vb.). Demircan'ın (a.g.e, 2) Ellul'dan aktardığı gibi, "insanları görüntü-yoğun bir evrende yaşatan TV, çocukları küçük yaştan görsel-yönelimli bireylere dönüştürür. Söze getirilemeyen teknik süreçler içinse, örneğin grafiklerle anlatan istatistik dili gibi başka diller yaratılıyor. Tekniğe uyum için görselleşen insan, imajlar ile yaşama gereği duyuyor. Görselleştirme bilimsel değil teknik bir çaba; sıradan birey bu ortamda yalnızca izleyici olabiliyor. Görsel iletişimde sözel anlam dışarıda kalıyor." Halbuki, insanoğlu, yaşayıp gördüğünü, duyduğunu, hissettiğini karşısındakilere aktarma ihtiyacı duyar. Bu, paylaşma isteği, yanı sıra iletişim kurma çabasıdır. Çünkü insanın en büyük özelliği toplumsal bir varlık olmasıdır. Toplumsallaşma ise teknolojiyle hızla yalnızlaşan insana zıt bir kavram olarak karşımıza dikilmektedir. Burada, devreye eğitim-öğretim faaliyeti girmektedir. Birbirimizi doğru ve kolay anlamak, sağlıklı bir iletişim için şarttır. Doğru anlamanın gerçekleşmesi için kullanılacak beceri listesini ise Ağca (2001: 7-8) şöyle sıralamaktadır: "a. Dinlenen konuşma ya da okunan metindeki kelimelerin anlamlarını bilme. b. Bu anlatımda kullanılan terim, deyim, atasözü ve tamlamaların, söz gruplarının anlamlarını bilme. c. Anlatılan olay, durum ve olguları tespit edip önem sırasına koyabilme. ç. Anlatımda yer alan kişileri, üstlendikleri, yaptıkları işlerin önemine göre belirleyip sıraya koyabilme. d. Dinlenen konuşma yahut okunan metnin özetini yapabilme. e. Sözle, yazıyla anlatılanların ana fikrini doğru olarak bulabilme. f. Söz ve yazılardaki yardımcı fikirleri önem sırasına koyabilme. g. Anlatımdaki benzer olay ve kişileri tespit edebilme. ğ. Dinlenen konuşma, okunan yazıdaki fikir, olay ve durumlara benzer olanları anlatan, diğer sözlü-yazılı kaynakları hatırlayabilme. h. Benzer anlatımlar arasında biçim ve içerik

yönlere farklılıkları görebilme. 1. Aynı konular üzerinde, sözlü ve yazılı olarak kendi görüşlerini açıklayabilme. Bu sıralama ve esaslar nispetinde yapılacak bir dil ve edebiyat dersi ile doğru ve kolay anlaşılabilir bir anlatımın gerçekleştirilmesinde başarılı olunacaktır.

Ayrıca, geçmiş, şimdi ve gelecek kuşaklar arasındaki bağlantıyı sağlamak için okullarda öğrencilere ana dilini sevdirecek, olanaklarıyla iyi tanınma ve kullanılmasını sağlayarak grup çalışmalarının yaptırılması, öğrencilerin birlikte hareket etmeleri, bilgiyi paylaşmalarını sağlayacak çalışmaların yaptırılması yukarıda bildirilen ve önemine değinilen iletişimin sağlanmasının gerçekleşmesi açısından son derece önemlidir. Sonrasında, sırasıyla şunların yapılmasının uygun olacağı kanısındayım:

Her öğretim döneminde Türkçe yazılı ve sözlü anlatım derslerinde sözcük ve kavram sayısının artırılması hedeflenmelidir. Kavram, insan zihninin ulaştığı birtakım düşünce ve hayal kalıplarıdır. Kavram sayısının azlığı düşüncenin sınırlarını daraltır, yani kavramın eksik olması, düşüncenin, hayalin, duymanın yokluğu demektir. Bunlardan yoksun olmak demek, düşünce faaliyetinin gelişmemiş olması demektir. İlkel toplumlarda kavram sayısı sınırlıdır ve bu, kişinin benliğine, dış âleme ait kavramların sınırlılığı demektir. Gelişmiş toplumlarda ise düşünce detaylanmış, hayalin yani maddenin ötesine geçmiştir; insan, görmediği şeyi tahayyül ve tasavvur eder. Tahayyül ve tasavvur da medenî gelişmeyi sağlamaktadır. İcatların temelinde de tahayyül ve tasavvur vardır. O halde insanda gelişmeyi sağlayan iki ana unsur: 1. Düşünce, 2. Tahayyül ve tasavvurdur. Düşüncesi, tahayyülü kıt bir toplum gelişemez, çünkü, yaratıcılığı yoktur. Kültür ve dil kopukluğu, anlaşmayı, dolayısıyla belli değerler etrafında birleşmeyi aksatır. Dolayısıyla kavramın eksik olması durumunda çocuğun başkalarıyla anlaşmasını beklemek boşunadır.

Deyim, atasözü ve mecazların kullanımının sağlanması, cümle öğelerinin yerli yerinde kullanılması, cümlelerdeki uzunluk ve kısaltmaların anlamı zenginleştirme ve kısırlaştırması (çocuk kitaplarında, cümle uzunluğu konusunda bir standart olmamasına karşın, genelde 6-8 kelimelik cümle uzunluğunun uygun olduğu, resimli kitaplarda 8, düzyazı içeren kitaplarda 11 kelimeyi geçmemesi gerekliliği belirtilmektedir. 1967-1997 yıllarında yayımlanan çocuk kitaplarında cümlelerin kısaltıldığı görülmüştür. En kısa cümleler, roman-öykü cümleleri iken en uzun cümleler masallarda yer almaktadır. Buna karşın cümle uzunluğunda en büyük azalış, yine masal kitaplarında olmuştur. Özkan-Yılmaz, 2006: 771-775), hitap edatlarının, unvan sıfatlarının yerine, kişisine ve zamanına göre kullanılması, kullandırılması, argo kullanımının sakıncalarının aktarılması (1967-1997 yılları arasında yayımlanan çocuk kitaplarında argo sözcük kullanımının artmış olduğu gözlenmiştir. a.g.e, 2006: 775), yabancı sözcük kullanımı, bazı

çeviri cümlelerin kültür farkı dolayısıyla uygunsuzluğu (Size inanmıyorum! “Yalancılıkla suçlama”; Kendinize iyi bakın! “Kendinize bakmaktan âcizsiniz”, vb. gibi), eksik öğeler dolayısıyla anlaşamama, didaktik cümle yapısı, Türkçe ders kitaplarında seçilen metinlerin bu konulara uygunluk ve uygunsuzluğu.

İyi bir anadili öğrenimi, çocuğun kendi kendisini tanımasının yanı sıra önceki kuşakları anlamasında, ulusal kültürün kazanılmasında, kültürü oluşturan unsurların özümsemesinde birinci derecede önemlidir ve okuma, yazma, dinleme, konuşmadan oluşan dilin dört temel becerisi, herşeyden öte, eğitimle kazanılacak ve geliştirilecek bir beceridir. Savaşları kesecek, başları kestirebilecek kadar önemli olan bu becerilerin, sadece dil ve edebiyat derslerinde değil, bütün derslerde üzerinde hassasiyetle durulması gereken konular olduğu açıktır.

KAYNAKLAR

- Baydur, Suat Yakup, *Dil ve Kültür*, Ankara 1964, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Demircan, Ömer, *İletişim ve Dil Devrimi*, İstanbul 2000, Yaylım Yayıncılık.
- Demirel, Özcan, Melek Şahinel, *Türkçe ve Sınıf Öğretmenleri İçin Türkçe Öğretimi*, Ankara, 2006, Pegem A Yayıncılık.
- Feyzioğlu, Y., “Masallar Çocuklar İçin Neden Gereklidir?”, *II. Ulusal Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Sempozyumu (Gelişmeler, Sorunlar ve Çözüm Önerileri) 04-06 Ekim 2006* (Haz. Sedat Sever), Ankara, 2007, AÜ. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, s. 831-843.
- Gökler, Bahar, “Gelişim Sürecinde Dilin Yeri ve Önemi: Dil Gelişimini Etkileyen Süreçler”, *II. Ulusal Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Sempozyumu (Gelişmeler, Sorunlar ve Çözüm Önerileri) 04-06 Ekim 2006* (Haz. Sedat Sever), Ankara, 2007, AÜ. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, s. 763-765.
- Güz, Nüket, “İletişim ve Dil”, *VIII. Dilbilim Kurultayı 27 Mayıs 1994*, İstanbul, 1994, İÜ. İletişim Fakültesi Yayınları, s. 3-4.
- Kaplan, Mehmet, *Kültür ve Dil*, İstanbul, 2006, Dergâh Yayınları.
- Özkan, N., B. Yılmaz, “Çocuk Kitaplarında Dil Sorunları”, *II. Ulusal Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Sempozyumu (Gelişmeler, Sorunlar ve Çözüm Önerileri) 04-06 Ekim 2006* (Haz. Sedat Sever), Ankara, 2007, AÜ. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, s. 767-778.
- Selçuk, Ziya, *Eğitim Psikolojisi*, Ankara, 2008, Nobel Yayın Dağıtım.
- Sever, Sedat, *Türkçe Öğretimi ve Tam Öğrenme*, Ankara, 2004, Anı Yayıncılık.

EXTENDED ABSTRACT

Language occurs through the establishment of communication between generations. The strengthening of this bond will provide effective language training. Even if an agreement among them individuals who have difficulty created by the ancestors of culture, language and literature, its products (and sometimes even thirty or forty years ago) seem to be difficult to understand the wait. Well, then, our country is a bond between generations, Turkish education, provides a bridge to what extent the language gives? Are there any defects? How to troubleshoot? Moreover, in recent years as it was not thirty-fourty years, ten years is considered a new generation emerged. Is one of the determinants of language that I wonder? It should be noted that self-recognition of the child's mother tongue instruction as well as a good understanding of previous generations, winning the national culture, the culture of assimilation of the elements is important in the first degree.

Psycho-linguistic theories of all human beings are genetically programmed to learn language in a way that indicates to the world. Normally, each child develops, learns the language. Each individual is an innate 'language has a winning Mechanism. Language of winning the mechanism, the language spoken around the child to internalize, understands the rules and then allows you to speak in accordance with the rules of grammar.

Humboldt native language of a nation, the identity, way of thinking, expression, determined by the color, from generation to generation, passed from person to person that believes that the presence of nature mirror the culture of a nation. (Feyzioglu, 2006: 833)

Studies performed in these children 'linguistic edinç'in but' can be shown that lack of communication edinci'nin. This problem is actually Bernard Shaw 'Pygmalion' (Flower Girl) by compensating for the game shows how by examining the training. "Karagoz" shadow in the game, this opposition 'Hacivat' and 'Karagöz is reflected in the language. There is a kind of conversations would not be an agreement. Brought in solution, frozen Karagoz. After all, this is a problem of inequality. The differentiation of the revolutionaries of the Ataturk era bureaucrats 'Writing Revolution' Hacivat with pure non-smokers, with People's Houses in light of Karagöz, villagers humiliated Ottoman Turks had taken the training with the Village Institute.

The result determines the language of the existing type of social relationship. Today, the inability of the linguistic, academic language, in accordance with all kinds of communicative, cultural and scientific contexts, be removed by processing. Anatolian high schools and private school authorities were trying to sell the teaching of foreign languages, Turkish and show due regard to do I wonder? Suggestions Do you have a tolerance to listino?

Turkey, with the narrative function of language use (language) There is no distinction, taught, or not yet determined which measurements committed. However, the current power relations in the relational environment in all public areas in a separate way of expression, comments are rules. There is not a private or individual dimensions. "(Demir, 2000: 261-262)

A good first language learning, the child's own recognition of itself as well as the understanding of previous generations, winning the national culture, the culture of assimilation of the elements in the first degree is important, and reading, writing, listening, speaking of the four basic skills of language, above all, education is a skill gained and developed.